

De MiniMoog - opgepoetst en ge-Midfed voor 1998

Maxi-mini

Na bijna 30 jaar is een van de oude synthgoden op aarde teruggekeerd om aan een tweede leven te beginnen. Gordon Reid onderzoekt deze nieuwe versie van de MiniMoog...

Op de CD

- Ongefilterde waveform multisamples
- Gefilterde waveform multisamples
- Bass sequence met realtime controlling

ALS DE NAAM MiniMoog je niets zegt dan ben je óf net begonnen in deze business (in dat geval: welkom!), óf je hebt de afgelopen 28 jaar rondgelopen met je oren en ogen strevig dicht. Laten we wel wezen, ondanks constante competitie van Amerikaanse rivalen zoals ARP en, meer recent, Japanse bedrijven zoals Roland, Yamaha en Korg, is niemand er in geslaagd om de koningskroon van de MiniMoog te ontfutselen. Het is niet echt een gelikt apparaat en ook niet zo royaal van mogelijkheden

voorzien als bijvoorbeeld een ARP 2600 of een recente virtueel analoge synth, en hij was nooit echt goedkoop, maar toch heeft 'ie het geflikt. De MiniMoog is al 28 jaar ongeslagen. Het is het geluid dat het 'm doet. Nietis, maar dan ook niets klinkt zo goed als een MiniMoog.

Goedkope tijden

Er zijn jaren geweest dat je een MiniMoog voor niets of minder op de kop kon tikken. Zo rond 1983 zag je ze tweedehands in winkels voor zo'n f 900,- en

particulier zelfs goedkoper. Maar Moogs werden zeldzamer en een nieuwe generatie muzikanten ontdekte de kwaliteiten van analoge synths, dus de prijs ging omhoog. Toen kwamen de nineties met dance als belangrijke nieuwe muziekstroming. Deze muziek hangt van punchy bass sounds en krachtige leads aan elkaar, waardoor de MiniMoog zijn plaats in de hogere rangen van de synthesizer orde weer innam.

Resultaat hiervan is dat een MiniMoog in goede conditie je nu zo'n vier mille kost, of meer als je een exemplaar vindt dat voorzien is van een goede Midi-uitbreiding. Goed onderhouden Moog's zijn echter zeldzaam en het is dan ook bijna ondoenlijk om, als je er eenje vindt, de eigenaar zo gek te krijgen dat hij 'm aan jou verkoopt. Wat te doen? Koop je wat anders en lever je dus in op kwaliteit? Of zet je door en betaal je uiteindelijk zo'n berg geld voor een dermate krakkenkikkig exemplaar dat een 20 jaar oude Opel Manta een betere investering lijkt?

Geen van beiden misschien, want er is een derde optie. Wat zou je er van denken om een instrument te kopen dat alle karaktertrekken en nuances van de MiniMoog nabootst en meteen klaar is voor de jaren negentig? Wat dacht je van een nieuwe MiniMoog?

Winterse verhalen

Deze wonderlijke wending in de geschiedenis vloeit voort uit een muzikale liefde die teruggaat naar het begin van de jaren '70. Ene Alex Winter ontwikkelde een sterke interesse in elektronische en symphonische rock. Winter was in het bijzonder fan van Keith Emerson, de toetsenist van Emerson, Lake & Palmer. Toen Emerson een aantal van zijn instrumenten weg deed, ging Winter naar de muziekhandel die ze verkocht en kreeg het idee om nieuwe modules en reserve onderdelen voor Moogs te maken. Deze droom werd werkelijkheid na de jaarlijkse ELP conventie van 1995, toen Winter Chrs Wingham tegen het lijf liep, die hem aanbod mee te helpen met het bouwen en ontwerpen van deze modules.

Winter nam contact op met het Engelse merkenbureau en ontdekte dat het recht op de naam Moog in 1983 was vrijgekomen, nadat Norlin (het bedrijf dat Moog van Bob Moog had overgenomen) failliet was gegaan. Met het vermoeden dat in veel andere landen hetzelfde aan de hand kon zijn liet Winter de naam registreren. In november '96 werd zijn aanvraag toegekend en was Moog Music Ltd een feit.

Ondertussen hadden Ringham en Winter een aantal Moog-achtige modules gebouwd en verkocht aan artiesten als Mark Shreeve en Ed Buller. Met het recht op de naam Moog op zak (overigens niet in de USA, waar Moog Music Inc in Cincinnati de naam bezat) schortten ze het ontwikkelen van nieuwe modules op en richtten ze zich op de meest ambitieuze van hun plannen: het tot leven wekken van de MiniMoog zelf.

Dit zou in geen geval een goedkoop avontuur worden, dus diende Winter een verzoek om subsidie in bij de autoriteiten in Wales. Weer had zijn aanvraag succes, dus ging hij aan de slag om ieder aspect van de MiniMoog te kopiëren, van de originele schakelingen tot de custom potmeters en van het oorspronkelijke houtwerk tot de knoppen op het bovenpaneel. Met elektronisch ontwerper Paul Copson en Leslie Newell van Wyvern Organs die de software voor enkele nieuwe functies schreef, spendeerden ze een jaar om de machine phoenix uit zijn as te laten verrijzen.

Als

Je veel

tweedehands Moogs

Eerste indruk

Ik tilde het deksel op en keek naar... een MiniMoog. Dat klinkt wat flauw, ik weet het, maar als je meer dan twintig jaar veel verschillende tweedehands Moogs hebt gehad en bespeeld, dan is het best een om een nieuwe te zien. Natuurlijk zijn er wel een paar cosmetische verschillen. Zo zijn bijvoorbeeld de oorspronkelijke rood met blauwe tuimelschakelaars niet meer te verkrijgen en deze

Vaktaal

LFO

Low Frequency Oscillator. Een 'modifier' die een reeks aan frequenties en effecten kan genereren. Hij doet dit door een stuursignaal te sturen naar andere onderdelen van de synth sectie

ADSR

Attack, Decay, Sustain, Release. De vier variabele parameters van een golfvorm die het verloop van een geluid in de tijd bepalen